

VOOR EN DOOR ALLE WERKERS VAN DE
N.V. KEMPENSCHEN ZINKMAATSCHAPPIJ EN N.V. GEMENGDE METAALERTSEN - BUDEL

Een misvatting

Ieder bedrijf moet, wil het zich kunnen handhaven, in alle opzichten met zijn tijd mee, moet zich voortdurend aanpassen aan nieuwe eisen, zowel wat installatie, werkmethode als kundigheid van zijn personeel betreft.

Nu is het een feit, dat men onder oudere personeelsleden — zowel bij leidinggevenden als anderen — soms een zekere tegenzin in modernisering aantreft.

Dergelijke tegenzin komt veelal voort, enerzijds uit het feit dat zij meestal minder theoretisch geschoold zijn en vrezen door de moderne instrumenten en machines overbodig te worden, anderzijds een tegenzin uit angst dat hun ervaring niet meer mee zou gaan tellen.

In deze opvatting schuilt een bedenkelijke misvatting, een ongemotiveerde angst, want noch het ene noch het andere geldt in ons bedrijf, zoals de werkelijke feiten aantonen.

Het is integendeel zo, dat ervaring ondanks het gebruik van de vernuftigste instrumenten in een bedrijf als het onze steeds een gewichtige rol zal blijven spelen. De aard van het bedrijf brengt dit mee.

Ongetwijfeld eist de moderne techniek meer theoretische vorming dan vroeger in het algemeen het geval was en het is ook waar, dat de oudere garde niet steeds in de gelegenheid is zich theoretisch volledig op de hoogte te houden.

Doch ook in dit geval is angst misplaatst, want, indien in een individueel geval het ontbreken van theoretische kennis bij overigens ervaren krachten wel eens tot moeilijkheden aanleiding zou geven, zullen zij, zoals reeds meermalen gebleken is, de directie steeds bereid vinden morele rechten ten volle te handhaven en werd ook steeds een redelijke, bevredigende oplossing gevonden.

Het kan voorkomen, dat mensen met betrekkelijk weinig dienstjaren en met een theoretische vorming, welke geen gelijke tred hield met de voorschrijdende techniek, op een bepaalde plaats niet meer kunnen voldoen.

In zulk geval zal er steeds naar gestreefd worden de werknemer door overplaatsing of omschakeling te handhaven.

Men bedenke in voorkomend geval dat het voor ieder individueel van het grootste belang is op de juiste plaats te staan, dus daar, waar men inderdaad kan voldoen. Men bedenke ook, dat het voor iedere werknemer van belang is, dat het bedrijf op peil blijft. Stilstand is achteruitgang en deze komt nog steeds het minst voor in bedrijven, waar aan de toekomst wordt gedacht.

DIRECTIE.

Van man tot man

* Dat het een gezonde zaak is, onze K.Z.M., dat hebben we onder meer kunnen lezen uit de jaarverslagen, waaruit we in een vorige Lingot enkele sprekende cijfers gaven. Het was te merken aan de winstdeling en we zullen het nogmaals aan den lijve ondervinden als straks de vakantie-toeslag wordt geïnkasseerd.

Afgezien van deze en dergelijke leuke dingen hoeven we in het bedrijf maar uit onze doppen te kijken om te zien hoe er overal nog altijd druk gebouwd en verbeterd wordt en het is bepaald smakelijk om te horen, van steeds betere productiecijfers.

Dit zijn feiten, die tot optimisme stemmen. Dit temeer, omdat er redenen zijn om ook de verdere toekomst met vertrouwen tegemoet te zien.

Althans...

Althans, als we er in kunnen slagen onze werkmethode nog verder te verbeteren en de installaties op modern peil te houden en waar nodig te brengen. Alléén dan, maar ook dan alleen, zullen we in de toekomst de concurrentie het hoofd kunnen bieden.

Zowel voor het ene als voor het andere is onze gezamenlijke inspanning nodig; teamgeest in alle rangen. In alle rangen. Niet alléén dus bij de leidinggevende mensen, die hierin uiteraard op de eerste plaats een voorbeeld dienen te geven, maar óók in de rangen van hen, die het werk metterdaad hebben uit te voeren, onze arbeiders.

In dit verband moet ons echter iets van het hart.

Reeds dikwijls kon bevestigd worden, dat er in onze fabrieken in het algemeen ferm wordt aangepakt en we bevestigen dat nog.

Daarom is het jammer, dat we vandaag moeten wijzen op een keerzijde van de medaille. Het is namelijk gebleken, dat er momenteel ook enige bedrijfsgeboten zijn — hun aantal is gelukkig klein — die er de laatste tijd wat men noemt „de kantjes aflopen” en zelfs erger. Dat kan niet makkers, dat heeft wat al te weinig te maken met de zo zeer noodzakelijke gezamenlijke inspanning en met team-

Bekendmaking inzake: Betaling vakantietoelage.

Aan alle arbeiders en
assistent-employés.

In overleg met de Kern is besloten om de vakantie-toeslag over 1956 uit te betalen in de eerste helft van oktober a.s. Als overweging heeft hierbij gegolden, dat, nu sinds kort de winstdeling en de ruimteuitkering zijn uitbetaald, de vakantie-toeslag beter bewaard kan blijven tot het najaar, als weer de kolen ingeslagen moeten worden. De mogelijkheid blijft open, om iemand, die er persé op staat, een voorschot op zijn vakantie-toeslag te verstrekken.

In de nieuwe C.A.O. is voor de vakantie-toeslag 1956 de volgende overgangsbepaling opgenomen.

„Voor de berekening van de vakantie-toeslag 1956 zal worden uitgegaan van een zesde deel van twee weken uurverdiens voor iedere maand dienstverband in de periode van 1 januari 1956 tot 1 juli 1956.”

Doorbetaalde vakantie-, feest-, en verlofdagen, overwerktoeslag, ploegtoeslag, winstdeling, e.d. worden dus niet meegeteld.

Budel, juli 1956.

De Directie.

geest. Of denken deze lieden misschien, dat, nu het goed gaat het ook zonder inspanning goed zal blijven?

Dat zij dan beginnen met iets anders te denken want het is beslist niet zo dat na deze waarschuwing dergelijke mensen gehandhaafd kunnen worden.

Een tweede misvatting, welke — wederom bij slechts enkelen — blijkaar heeft postgevat is, dat materiaal bij de huidige goede gang van zaken geen grote rol speelt. Niets is minder waar dan dat en aan iedere verkwisting dient ten stelligste paal en perk gesteld te worden. Ook dat is een voorwaarde om in de toekomst onze huidige positie te kunnen handhaven.

Dit is het, wat ons van 't hart moest. Opdat niet, terwille van enkele onaanname uitonderingen, het geheel schade zou lijden.

Onze Militairen

Over een lachende portemonnaie, een extra-pakje sigaretten, een wit jasje, de kostschool en afzwaaien.

„Eerst mijn hartelijke dank voor het tientje; mijn portemonnaie glimlacht breed” aldus schrijft ons P. J. F. van Helmond, die in Ermelo geleerd is en nog te kort in dienst om zijn oordeel over het militaire leven te geven. Tot nog toe lijkt het hem niet famous want hij zou in de zogenaamde „tjger-sluipgang” wel weer terug willen. Maar dat kan niet, dus de moed er maar in houden! Intussen groet van Helmond allen vriendelijk.

Willem Kuypers is pontonnier bij het befaamde van Heutz-regiment, Keizersveer. Hij vindt 't niet erg moeilijk in militaire dienst want, schrijft hij, de burgers zeggen „die soldaten van van Heutz zijn bij de verlofgangers en soldij-beurders. Eind maart 1957 zwaait hij af. Hij is in zijn nopjes met het maandelijks douceurtje want „een extra potje bier en pakje sigaretten meer, dat wil nog eens wat zeggen voor een soldaat”. Allen gegroet.

Harrie van Gemert ontvangt dit nummer van de Lingot op het scheiden van de markt, want over 'n paar dagen — begin augustus — zal hij de dienst verlaten en daarmee de mess van de Koninklijke Militaire Academie te Breda om dan ook het witte jasje om te ruilen tegen manhaftiger werkkleding. Wij zullen met hem vertrouwen, dat de omschakeling naar eigen werk en burgermaatschappij vlot van de hand gaat.

Willem Meurkens is in opleiding voor „Geschutshersteller” wat hij een zeer interessant werk vindt. De tijd gaat voor hem dan ook snel voorbij en de jongens, die met hem meewerken hebben, evenals hij, allemaal een vakopleiding gehad, zodat zij het onder elkaar best kunnen vinden. „Het lijkt hier meer op een kostschool dan op een kazerne” vindt onze geschutshersteller, die zeer erkentelijk is voor het maandelijks tientje en de Lingot en die besluit met vele groeten voor allen.

Onze soldaat P. J. H. Janssen stuurt de volgende aardig briefje:

Even eens een paar regels tot U allen. Zoals U ziet maak ik het nog goed en ook met U gaat 't goed zoals ik uit de Lingot vernam.

Mijn tijd begint ook op te schieten,

Maandenlang werd extra gerepeteerd, de laatste weken tot vijf maal toe per week, voor „het” concours waar onze harmonie voor het eerst sinds vele jaren weer in de superieure afdeling — de hoogste afdeling in de R.K. Federatie — van haar kunnen zou getuigen.

De successen van de laatste jaren waren groot en het bleek telkens weer, dat onze harmonie geleidelijk weer werd opgevoerd naar het hoge peil waarop ieder K.Z.M.'er reeds lange jaren terug terecht mocht zijn.

O ja, onze muzikanten hadden nog steeds wel het een en ander in hun mars en wisten zich geleid door een musicus van formaat maar toch; zo'n eerste optreden in de superieure klasse... je kunt nooit weten!

Het was dan ook allesbehalve zorgeloos dat men Zondag optrok naar Vught, waar het federatief concours georganiseerd werd door de harmonie „Kunst en Vriendschap” in het mooie Reeburgpark ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van deze vereniging, die zich een uitstekende organisatrice en gastvrouw toonde.

Als verplicht nummer werd de Ouverture Anacreon van Cherubini in het arrangement van Delhaye gespeeld. Resultaat: 155 punten, toegekend door een terecht zeer kritische jury, bestaande uit de heren Hans Scheffes, J. P. Laro en Sjef van Balkom. Met het keuze-nummer, de Tweede Suite d'Orchestre van Jos Moerenhout werden 146½ punten genoteerd, tesamen 302 punten, dus een ferme eerste prijs: „Precies wat ze waard zijn” vond dhr. Claessens, die maar wat tevreden was over zijn mannen, evenals Ir. Hoyer, waaraan men een glunderende voorzitter had! Is het wonder dat de thuisreis na dit succes iets of wat luidruchtiger verliep dan de heenreis, toen de bus-sen geladen waren met spanning?

HARTELIJKE HULDE.

En „thuis” had men intussen ook niet stilgezeten. Op verzoek van een spontaan uit enkele inwoners gevormd regelings-comité-tje hadden rappe handen het kiosk van het St. Jozefsplein in de vlaggetjes gezet en werden andere voorzieningen getroffen. Aan de ingang van het dorp werd het gezelschap, waarbij zich intussen ook de zustervereniging E.M.M. uit Budel-Dorp had aangesloten, verwelkomd.

IN HET KAÏSER-PARK TE MÜNCHEN-GLADBACH tijdens een concert van „Les Echos de Dorplein”, Zondag a.s. 11 uur v.m. zal onze harmonie hier wederom een uitvoerig programma ten gehore brengen.

einde november of begin december hoop ik af te zwaaien.

En dan gaan mijn gedachten weer naar U, om dan ook weer naar U toe te komen, want ik heb altijd prettig gewerkt op de fabriek. Het zal wel weer vreemd zijn in het begin, maar daar word ik wel weer aan gewoond.

Eerste prijs in superieure afdeling voor onze harmonie.

Hartelijke huldiging.

Zondagavond, 29 Juli, gingen de vlaggen aan de portiersloge in top; voor de Dorpleiners het teken, dat het goed gegaan was op het concours te Vught waar onze muzikanten inderdaad een eerste prijs in de Superieure afdeling wisten te bevechten. Onmiddellijk togen rappe handen aan het werk om directeur Claessens en de zijnen een triomfale intocht in Dorplein te bereiden. Het werd een ware zegetocht en een huldiging, welke voor alle leden van „Les Echos” een grote voldoening moet geweest zijn.

Directeur J. Claessens.

Met de E.M.M.-tonen voorop en vergezeld van o.m. het bestuur van de fanfare van Schoot en talrijke supporters werd het zegevierend orkest naar het St. Jozefsplein geloodsd, waar het kiosk als eretribune diende.

Hier werden dirigent en muzikanten in min of meer briljante speeches gefeliciteerd, achtereenvolgens door dhr. D. Rooymans namens de dorpsgemeenschap, dhr. van der Steen, loco-burgemeester, die tevens namens de Dui-vencub sprak. Door dhr. Ras namens de harmonie E.M.M., die vanzelfsprekend haar blijdschap tevens op muzikale wijze vertolkte. De fanfare Schoot, die, volkomen begrijpelijk, op deze Zondagmiddag niet al haar manschappen bij elkaar kon trommelen, vond in dhr. Kuypers haar woordvoerder. Rector Theyssen achtte zich gelukkig adviseur te zijn van een gezelschap met hoge culturele aspiraties.

Kennelijk bijzondere waardering vond het feit dat, wellicht voor het eerst in de geschiedenis van de Dorpleinse harmonie, ditmaal ook een dame het podium betrad om in welgekozen woorden het gezelschap te huldigen; mevrouw Walthoff-Leplat, die sprak namens de Coöperatie. Dan was er nog dhr. Beckers namens Voetbalclub en de school, dhr. Emile Thirion, die de Turnclub vertegenwoordigde, dhr. de Wit voor de Tennisclub

en tenslotte dhr. Wolters, sprekende namens het Ontspanningsgebouw. Verschillende sprekers lieten hun felicitaties vergezeld gaan van bloemen voor dirigent en gezelschap.

Ir. Hoyer heeft allen afzonderlijk gedankt, in het bijzonder ook de dirigent dhr. Claessens voor diens onvermoeibaar werken en de directie voor haar in zo grote mate ondervonden morele en materiële steun.

Vervolgens konden de aanwezigen, w.o. dhr. Frans Dor, directeur en verschillende belangstellenden van buiten Dorplein, genieten van de Ouverture Anacreon, door „Les Echos” ondanks alle vermoeienissen van de dag, nog zeer fris ten gehore gebracht.

Het spreekt wel vanzelf, dat de rest van de avond in een zeer gezellig samenzijn werd gesleten!

*

CONCERT MÜNCHEN-GLADBACH.

Wij herinneren onze lezers nog even aan het concert, dat onze harmonie op Zondag 5 Augustus a.s. van 11-13 uur hoopt te geven in het Kaiser-park te München-Gladbach, hiertoe uitgenodigd door de Culturele Dienst van deze mooie stad.

Zoals men zich zal herinneren gaf ons gezelschap verleden jaar — om juist te zijn op 7 Augustus 1955 — reeds in hetzelfde park een concert, waarover de pers opgetogen bleek. Het zegt wel iets, dat men „Les Echos” voor de tweede keer graag terug ziet! Wederom veel succes, mannen!

*

Nu de concours-spanning en het wel zeer drukke repeteren achter de rug zijn veroorloven wij ons een wensje, n.l. om, A.L.S. 1956 nog eens een zomerse avond wil opleveren ook nog eens een concert te geven op ons eigen St. Jozefsplein. Bij voorbaat dank!

MEDEDELING VOOR DE AFDELING ZINKOVENS.

Tijdens de ontladwerkzaamheden aan de zinkovens worden de assen van de zinkovens in de kelders gestort.

Tot de taak van de hulpladers behoort het opscheppen en wegvooien van deze assen.

[Voor] vele hulpladers was het bezwaarlijk om deze assen direct na afloop van het laadproces weg te kruien.

Om deze werknemers tegemoet te komen heeft de bedrijfsleiding bepaald, dat deze assen ook 's morgens vóór het laadproces afgevoerd mogen worden. Daar er momenteel naar gestreefd wordt om het werken op zondag zoveel mogelijk te voorkomen, is het na 4 augustus niet toegestaan om assen te rijden op zondag.

Juli 1956.

De Directie.

BEMETEL-DIPLOMA'S.

Op Vrijdag 20 Juli 1956 had op de blauwe zaal de uitreiking plaats van de Bemetel-diploma's aan vier leerlingen van de Bedrijfsschool.

Om 3 uur waren alle 2e jaars leerlingen van de Bedrijfsschool Werkplaats in de blauwe zaal aanwezig. Tevens waren aanwezig de heer Delhaise, die de uitreiking verrichtte, de heer van Dael van de Stichting Bemetel, Ir. Hoyer chef T.D. en vier leden van de Commissie Opleidingen.

De heer van Scheindel opende de bijeenkomst en heette iedereen, in het bijzonder de heer Delhaise en de heer van Dael, welkom.

Hij zei dat de uitslag van de examens enigszins teleurstellend was, doch dat dit geen reden was om in de put te zitten. Hij feliciteerde de geslaagden met hun diploma, het teken voor hun ijver en goed werk. Hij hoopte dat deze mensen die nu de praktijk in gaan, hun werk zullen blijven doen met dezelfde ijver, enthousiasme en accuratesse waarmee zij op de bedrijfsschool twee jaar hebben gewerkt.

Zich tot de niet geslaagden richtende betoogde de heer van Scheindel. Dat in het leven nu eenmaal niet alles van een leien dakje kon gaan. Er zijn steeds tegenvallers. En deze tegenvallers hebben wij nodig om onze karakters te stalen. De put waar jullie nu in zitten, aldus spreker, is niet zo diep als jullie misschien veronderstellen. Over 6 maanden hebben jullie een kans er uit te komen en ik ben er van overtuigd, dat jullie er dan allemaal weer uit komen.

De cijfers voor vakken hebben aangegeven dat jullie goed gewerkt hebben en ook de cijfers voor „praktijk” waren juist onder de 6. Dus in deze komende 6 maanden nog even poot aan spelen en jullie zijn er.

Hierna nam de heer Delhaise het woord. De heer Delhaise was verheugd, dat de heer van Dael van Bemetel aanwezig was. Hierdoor heeft hij zich kunnen laten voorlichten over het werk. Hij bracht hulde aan de geslaagden en stak op vaderlijke wijze de anderen een riem onder het hart.

Het is voornamer een goed karakter te vormen dan vele diploma's te halen. De werkelijk grote karakters worden gevormd na strijd en het overwinnen van de moeilijkheden in dit leven.

Men ziet het de hele geschiedenis door: „In iedere nederlaag zit de kiem voor een overwinning, indien de wil aanwezig is.”

Daarbij, wat zijn 6 maanden uitstel in verhouding van een arbeidsleven van 40-50 jaar.

De heer Delhaise moedigde de jongens aan te blijven volhouden.

Vervolgens bracht hij dank aan leraren en leden Commissie Opleidingen voor de moeiten die zij zich hadden getroost de opleiding op het bedrijf tot een succes te maken.

Tenslotte ging de directeur dan over tot de uitreiking der diploma's.

Voor ieder een hartelijk woord en als presentie een doos sigaretten.

Zo kwamen voor de tafel:

J. Broers uit Budel.

J. Goossens uit Hamont.

R. Metselaars uit Weert.

J. Ramaekers uit Weert.

Gememoreerd mag nog worden dat bij deze diploma uitreiking ook aanwezig was L. Nouwen uit de Werkplaats. Ook hem werd het diploma Bemetel uitgereikt voor Metaaldraaier.

Nouwen was wel geen leerling van de Bedrijfsschool, maar een felicitatie is hier toch wel zeker op zijn plaats.

Na de uitreiking deed de heer van Dael nog enige mededelingen omtrent de cijfers en bevestigde wat ook de andere sprekers reeds betoogd hadden, dat er gedurende de opleiding goed gewerkt was en dat het examen over 6 maanden ongetwijfeld met succes kon worden afgelegd.

Ir. Hoyer kreeg als laatste het woord. Hij spoorde de jongens aan nu zij in het bedrijf worden opgenomen met ernst en plichtsbetrachting hun taak op te vatten en een voorbeeld te zijn voor anderen.

Hiermede was deze bijeenkomst ten einde. Iedereen ging weer vol moed aan het werk.

Su.

OUDESAVONDEN BEDRIJFSSCHOOL.

Nu op 20 Augustus a.s. wederom een nieuwe cursus in de Bedrijfsschool aanvangt heeft de Commissie Opleidingen een tweetal Oudersavonden georganiseerd, waarop de ouders van de toekomstige leerlingen en deze leerlingen zelf worden ingelicht over de verschillende aspecten van de opleiding.

De eerste bijeenkomst had op Dinsdag 31 Juli plaats in de foyer van de Ontspanningszaal. De voorzitter van de Commissie Opleidingen dhr. Zwart heeft hier een uiteenzetting gegeven

van het doel van onze opleiding aan de bedrijfsschool, terwijl dhr. Knapen, controleur van de Stichting Bemetel de ouders en leerlingen een duidelijk inzicht gaf in doel en methode van de Bemetel-opleiding.

De aanwezigen werden ruimschoots in de gelegenheid gesteld zich individueel volledig te oriënteren door persoonlijke gesprekken met leraren en commissieleden, terwijl de keuken zorgde voor een welkome versnapering.

Een tweetal filmpjes completeerden deze avond, die ongetwijfeld effect zal sorteren.

Een tweede avond wordt gegeven op Maandag 6 Augustus a.s., waarop vele ouders uit Weert, Budel en omgeving verwacht worden.

OUDESAVOND ST. JOZEFSSCHOOL.

Als sluitstuk van het schooljaar '55-'56 hield het schoolbestuur met het personeel van de school en de ouders op 11 Juli 'n Oudersavond.

'n Zeer gedegen causerie van J. Aarnink S.J. werd omlijst door 'n declamatiewedstrijd van leerlingen uit elke klas, met als jury de zeer vele ouders die getuigen waren van de enthousiaste spreker en jeugdige declamatoren.

Pater Aarnink boeide al de ouders en gaf hen 'n zeer diep inzicht in de vele problemen die er zijn rond school en gezin.

Moge de oudersavonden van de komende jaren zo bezocht worden, dan zal er 'n blijvende samenwerking verzekerd zijn tussen al degenen die medewerken aan de opvoeding van onze Dorpleinse jeugd. 't Was juist deze samenwerking en andere praktische punten die het hoofd der school aanstipte, om te komen tot veel schoons dat voor onze jeugd is weggelegd.

ZOMERAVOND-VOETBAL.

Uitreiking KZM-wisselbeker en Feestavond.

De zomeravond voetbalcompetitie is ten einde. Zoals U hebt gezien is de mooie wisselbeker, door de Directie ter beschikking gesteld, terecht gekomen bij de zandmannetjes (de onderwijzers van Budel). Door het begaan van 'n reglementaire fout is voor onze ploeg de wisselbeker langs de neus gegaan. We hadden nl. twee spelers twee dagen te laat opgegeven en daarvoor zijn we gestraft met zoveel punten, dat we van de eerste plaats werden verdreven. Hoewel de fout niet moedwillig is gemaakt en o.i. ook niet bijzonder groot was, heeft het bestuur het reglement straf gehanteerd en zijn we gestruikel. Deze straf, het moet even gezegd worden, is door onze jongens, hoewel ze zwaar is, sportief genomen. Maar volgend jaar zullen ze revanche nemen, hebben ze gezegd!

De competitie is besloten met een gezellige huldiging en dansavond op 19 Juli. De voorzitter, de heer Tom Ras heeft het doel van de competitie nader belicht en met recht geconstateerd dat dit doel is bereikt: een gezonde, sportieve vrijetijdspassing. Hij dankte allen die aan het welslagen hebben meegewerkt. Een speciaal woord van dank kreeg o.a. de Directie van de KZM, die, aldus spreker, weer eens getoond heeft het goede in onze streek te willen stimuleren, met woord en daad. Want de heer Frans Dor is spontaan bereid gevonden om de beker, door de Directie gegeven, persoonlijk uit te reiken. Hij deed dit met een geestig speechje, dat met veel handgeklap werd onderstreept.

Daarna gingen de benen van de vloer. Want niet alleen was de zaal Meusen daarvoor ingericht, maar alle spelers, bestuursleden en donateurs waren uitgenodigd met hun dames. En wat doe je dan in zo'n geval anders dan de vreugde en het gezellig samenzijn uiteten in een dans en onderstrepen met een drank!

Het volgend jaar wordt het succes, als de tekenen niet bedriegen, nog groter.

v. Sch.

KERMIS EXIT.

De Dorpleinse kermis, zoals deze sinds enkele jaren in Juli gehouden werd, zit er weer op en helaas kan men niet zeggen, dat hij in alle opzichten prettig verlopen is, noch dat er overweldigende belangstelling voor bleek te bestaan.

Het onprettige zat hem vooral in een vechtpartij, uitgelokt door enkele onverantwoordelijke elementen. Waaraan de gemeenschap als zodanig part noch deel heeft en waarvoor zij ook geenszins verantwoordelijk gesteld wordt, maar die dan toch wel de vreugde van het feest danig heeft getemperd en de belangstelling, welke, zoals boven gezegd, toch al niet zo heel groot bleek te zijn, nog verder teruggezet heeft.

Dit laatste is overigens geenszins te verwonderen; op de eerste plaats is de Dorpleinse kermis niet gebouwd op enigerlei traditie doch een, overigens goedbedoelde, vinding van de na-oorlogse jaren. Op de tweede, wellicht voornaamste plaats, is het een feit, dat ook overal elders in kleinere dorpen, de kermis min of meer „uit de tijd” begint te geraken.

Een en ander is voor de directie aanleiding geweest tot het besluit om voor de toekomst deze kermis af te schaffen.

Onderzocht wordt de mogelijkheid om in plaats daarvan een ander volksfeest — wij denken in het bijzonder aan een kinderfeest — te stellen.

DORP IN DE STEIGERS

II

De indeling van onze Cobouw-woningen en een praatje over de kunst van het wonen.

* In de vorige Lingot hadden wij het over het Cobouw-complex van 40 woningen, zoals dat met bekwaame spoed verrijst aan de Stationsweg en waar 40 bedrijfsgenoten reeds omstreeks oktober een huis het hunne kunnen noemen. Vandaag vertellen wij iets meer over de indeling van deze huizen.

EEN LOGISCHE PLATTEGROND.

Een enkele blik op het hierbij afgedrukte schetsje zal de lezer onmiddellijk overtuigen van de logische en daarmee praktische indeling van de Cobouw-woning. Zo op het eerste gezicht is er overigens niets bijzonders aan zou men denken; men vindt dit soort plattegronden, met onderling kleine verschillen, vrijwel in alle volkswoningbouw terug.

In principe is inderdaad de indeling dezelfde, met dit verschil echter, dat het plan tot en met „uitgekookt” werd zodat, binnen de perken van de voorgeschreven maten een maximum aan nuttige woonruimte werd verkregen zonder te tornen aan de praktische bewoonbaarheid; het gemakkelijk wonen dus. In deze woningen geen onnutte hoeken en gaten; iedere vierkante decimeter werd uitstekend benut. Zodat het mogelijk is bleken op een oppervlakte van 6,94 x 6,58 een woning te bouwen, welke op de begane grond bevat een zeer royale zitkamer, een flinke keuken, W.C. en ruime kelderkast. Deze kelderkast is daarom zo ruim omdat het keldertje onder de W.C. werd doorgebouwd, waardoor extra bergruimte (voor inmaak e.d.) ontstond. De W.C. kwam zodoende enkele treden hoger dan de begane grond te liggen en is iets lager van plafond dan de normale kamerhoogte, die — let U maar 'ns op in Uw huis — feitelijk te hoog is voor zo'n klein grondoppervlak. Hier 'n typisch voorbeeldje, hoe de ruimte nuttig werd uitgebruikt in deze Cobouw-woning.

Behalve de ruime kelderkast heeft men ook op de zolder nog ca. 6 m² nuttige berging. Bovendien heeft iedere woning een apart staand schuurtje van ca 3 x 2 m. De verdieping bevat twee grote en twee kleine slaapkamers, dus vier in totaal. Is dat iets bijzonders? Inderdaad, want bij de tot dusver gebruikelijke plattegronden voor woningen van deze oppervlakte treft men vrijwel steeds slechts drie slaapkamers aan. Daarnaast vindt men op de verdieping nog een ruime douchecel.

plafonds worden gestucadoord, terwijl woon- en slaapkamers kant en klaar behangen worden opgeleverd.

In alle kamers wordt een muurkast geplaatst, in de woonkamer bovendien een eenvoudig boekenrek. Tussen woonkamer en keuken is een groot glasvenster. Een gemak voor de huisvrouw, die, in de keuken doende, aldus het kleine grut, spelend in de woonkamer, in de gaten kan houden. Bovendien heeft dit glasraam een gunstige ruimtewerking.

De keuken wordt afgeleverd, voorzien van een keurig aanrecht, pannenrekje en kast. Vaste wastafels vindt men in de douchecel en op de grootste slaapkamer.

Steekt de indeling van deze woningen aldus gunstig af tegen hetzelfde genre huizen, zoals tot nog toe gebruikelijk, ook het uiterlijk aspect belooft een heel prettige indruk te maken, dank zij vooral de zeer royale raampartijen, waardoor tevens een ruime toevoer van zon, lucht en licht verzekerd is. De ruime raampartijen en deuren zullen in frisse kleuren worden geschilderd, zodat het geheel zonder twijfel een vrolijke, moderne indruk zal maken.

Als dan straks de nodige beplantingen zijn aangebracht (dit zal uiteraard zijn tijd vergen) zal dit „dorp in de steigers” met zijn plantsoen en zijn speel-terrein een goed woonoord betekenen!

De kunst v.h. wonen

Ons „Dorp in de steigers” kan ongetwijfeld een goed woonoord zijn, want aan de eerste en voornaamste eis wordt voldaan, n.l. een goede woning.

Maar daar zijn we er toch niet helemaal mee; een goede woning dient ook goed bewoond te worden. Wij voor ons hebben ons tot taak gesteld aan werknemers van ons bedrijf die goede woning, binnen de perken van hun financiële draagkracht en een verantwoorde financiële hulp onzerzijds, in eigendom te verschaffen. Daarmee is aan het ons gestelde doel voldaan en voor het overige is het woord aan de bewoners zelf, aan ieder individueel en alle bewoners van dit „nieuwste” dorp gezamenlijk.

Men kan — bijvoorbeeld — een aardig huis hebben, maar als men van zijn voor- en achtertuin een rimboe maakt is er al iets mis met het woon-„oord”. Men zou daarmee voor zichzelf en

dige huisraad beschikken. Deze dagen kwamen wij tot de ontdekking, dat sommigen met plannen rondlopen bij het betrekken van de nieuwe woning ook maar meteen het hele meubilair te vernieuwen. Kom nou! Het kopen van een woninginrichting is heus nog wel iets anders dan 't kopen van 'n paar nieuwe schoenen! En waarom in 's hemelsnaam? Laat men z'n spullen voor zover nodig aanvullen en voor 't overige met vernieuwing wachten tot de kinderen groot zijn en men niet meer bezorgd behoef te zijn dat die kleine wildebrassen „de spulletjes” beschadigen. Wij voor ons kennen bijna niets ergers dan de „goeie kamers” waar kinderen zich niet of nauwelijks mogen bewegen — laat staan ravotten — uit vrees dat er 'ns „iets” aan die mooie meubels mocht komen! De kunst van het wonen bestaat echt niet uit het etaleren van zogenaamde „salon”-meubelen, maar is wel de kunst om van zijn huis een zo praktisch, gemakkelijk mogelijk gebruik te maken. Oók, let wel, oók en vooral voor de kinderen.

Dat men aldus, oók met oudere spullen, toch een mooi en gezellig geheel kan maken; er zijn bewijzen te over.

In een heel ander geval verkeren degenen onder onze bouwers, die nog in het huwelijksbootje moeten stappen en dit, juist dank zij de Cobouw, binnenkort kunnen doen. De meesten hunner hebben, zo lieten wij ons vertellen, intussen de nodige spaarduitjes bij elkaar om zich in te richten. Wat 'n prachtkans maken juist zij om nu 'ns te breken met de sleur van quasi-gothieke of andere namaak-stijl! Zo'n Cobouw-huis leent zich bij uitstek om de boel op 'n prettige, gezellige manier heel modern en praktisch te meubileren en te stoffieren. Met meestal heel wat minder geld dan 't geval pleegt te zijn met die zogenaamde „stijl”-meubelen, die op zichzelf al 'n leugen zijn. „Ja maar”, horen wij sommigen al zeggen, „over smaak valt niet te twisten”. Accoord., maar over een helaas veel te veel ingevreten wansmaak wél. Hoe ook; laat U door een goede meubileringszaak eens voorlichten over de mogelijkheden van een mooie, praktische en eenvoudige moderne inrichting. Want het eenvoudige en eigentijdse meubel is nog steeds het kenmerk van het ware. Het bevordert een goede woon-cultuur, de kunst van het goede, prettige wonen.

Veel succes!

Men zou daarmee voor zichzelf en

Tennisclub Dorplein

Onder grote belangstelling zijn de afgelopen weken de kampioenswedstrijden gehouden. Het is ons dan ook een genoegen U hieronder de prijswinnaars te vermelden.

Damesenkel: 1ste prijs mevr. Rooymans-Rainchon; 2de prijs mej. A. Broers.

Damesdubbel: 1ste prijs mej. M. Walthoff en A. Broers; 2de prijs mej. E. Swertz en E. Broers.

Herenenkel: 1ste prijs dhr. P. Broers; 2de prijs dhr. Meeuwissen.

Herendubbel: 1ste prijs dhr. J. M. Dermine en P. Broers; 2de prijs dhr. Chr. en Michel Dor.

Mixed-dubbel: 1ste prijs mej. M. Walthoff en dhr. J. M. Dermine; 2de prijs mevr. Delacroix en dhr. Chr. Dor.

Na deze wedstrijden heeft dhr. Chr. Dor gespeeld tegen dhr. P. Broers, waarbij dhr. Chr. Dor door zijn overwinning de grote kampioen van dit jaar is geworden in het heren-enkel spel, evenals dit in de voorgaande jaren het geval geweest is.

De klassifikatie-wedstrijden komen nu weer in volle gang en lopen tot het einde van het seizoen.

Verder hebben we voor a.s. zondag 5 augustus op het programma de wedstrijden tegen de tennisclub „Olympic” uit Neerpelt. Hun team zal bestaan uit 5 heren en 4 dames. De wedstrijden beginnen om half 11 op de banen bij de Witte Villa en bij dhr. Luc. Dor en zullen duren tot omstreeks 6 uur. Daarna zal het bestuur aan de deelnemers een souper aanbieden.

Het is voor het bestuur een verheugend feit, dat de belangstelling voor de tennisclub steeds groter wordt.

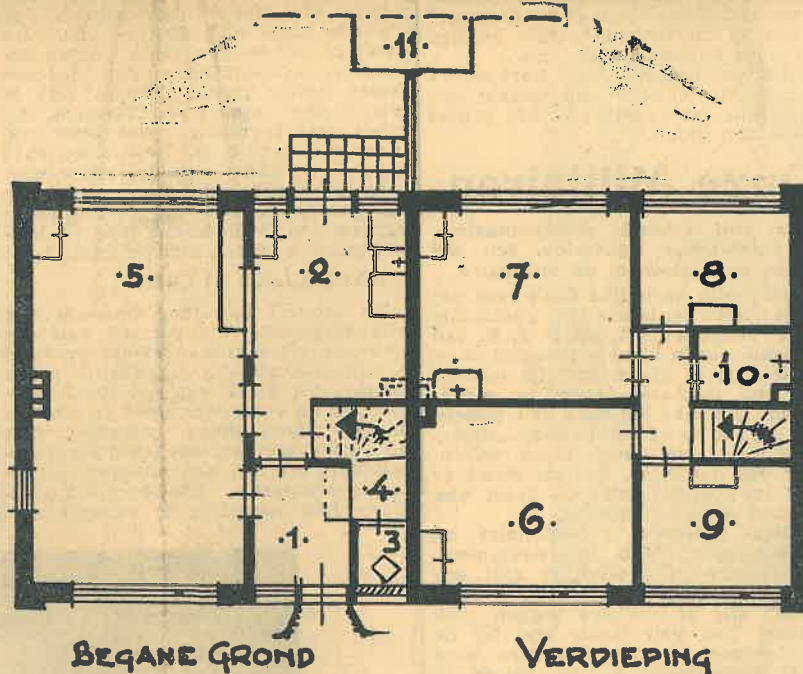
Het Bestuur.

OPROEP

GEVRAAGD

voor het archief en lichtdrukwerk voor de Tekenkamer
EEN JONGEN
met Mulo-opleiding.

Aanmelden bij de
Personeelschef.

De maten van de verschillende vertrekken zijn, overeenkomstig de nummering op bijgaand schetsje als volgt:

Begane grond:

1. Vestibule 1,73 x 2,00 m.
2. Keuken 2,61 x 3,15 m.
3. W.C. 0,83 x 1,06 m.
4. Bordes, waaronder kelderkast 1,00 x 2,10 m.
5. Woonkamer 3,50 x 6,20 m.

Verdieping:

6. Slaapkamer 3,00 x 3,50 m.
7. Slaapkamer 3,15 x 3,50 m.
8. Slaapkamer 2,00 x 2,61 m.
9. Slaapkamer 2,00 x 2,61 m.
10. Douchecel 1,15 x 1,55 m.
- De overloop (niet genummerd) meet 0,98 x 2,10 m.
- Het schuurtje (11) meet ca 2,00 x 3,00 m.

De huizen worden gebouwd in blokken van twee. Zij worden aan de achterkant gescheiden door een muurtje. In het verlengde hiervan worden de schuurtjes gebouwd, achter en niet naast elkaar. Hierdoor ontstaat a.h.w. automatisch een lange scheidingswand zodat iedere bewoner een zeer vrije „achteruit” heeft.

De vloer van de woonkamer is hout, keuken, vestibule en W.C. worden betegeld. De wanden van deze laatste worden op lambri-hoogte voorzien van beton-emaille, evenals de badcel. De vloer van de verdieping wordt gevormd door gewapende holstenen. Alle

daarmee voor het geheel geen al te beste indruk maken!

Of, om een ander voorbeeld te noemen; men heeft behoefte aan een extra-berging, een kippenkooi of iets dergelijks. Accoord, voor zover de gemeentelijke bouwverordeningen zulks toestaan, maar; laat men dan toch asjeblijf iets fatsoenlijks neerzetten en niet een bouwvel, dat erf en omgeving ontsiert. Zonder noemenswaardige extra-kosten kan men van een kippenkooi ook iets fatsoenlijks maken! En weet men daar zelf geen goede raad mee; schroom dan niet advies en eventueel een tekeningetje te vragen aan ons kantoor.

Zo zijn er meer voorbeelden te noemen van de wijze waarop de „kunst van het wonen” beoefend (of niet beoefend) kan worden. Laat ons vertrouwen, dat alle toekomstige bewoners van het Cobouw-complex er een eer in zullen stellen er inderdaad een ideaal woonoord van te maken; tot vreugde van zichzelf en allen!

EENVOUD; KENMERK VAN HET WARE.

Er is nog iets, waarmee wij geen directe bemoeienis hebben maar dat wel degelijk, zelfs in hoge mate, tot de kunst van het wonen hoort. Dat is de inrichting, de meubilering. Er zijn onder de gegadigden verschillende, reeds langer gehuwde gezinnen. Gezinnen, die dus reeds over het no-

door Quercus
Vervolg VI

Aan de tegenovergestelde muur-
wand zien we dan een interieurfoto
van de elektrische centrale. Bedrukt
en vol ontzag bekijken wij de klop
van het hart der zinkfabrieken. Het
vlieg wiel wentelt weliswaar niet op
volle toeren en toch zien we als het
ware de energie, de grote kracht, die
deze Centrale op kan wekken; in toom
gehouden door kundige mannen en ge-
leid naar plaatsen waar de mens dat
wil. Omdat er geen bedieningsman-
schappen mee vereeuwigd zijn, geniet
men stil van dit stilleven.

Heel anders is de naasthangende foto.
Hier zien we de scheppende bouwers
met dood materiaal een gedeelte van
de fabriek bouwen. Een machtig bui-
tenoverzicht, ordelijk tot in details
van de Centrale en de waslokalen
(thans werkplaatsen). Binnen de keu-
rige lijst tellen we twintig mensen,
waarvan drie met „velo”. Twee goe-
derentrentjes bewijzen bij die bouw
blijkbaar goede diensten. „De Felix”
en „de Bruyère” staan keurig in el-
kanders nabijheid opgesteld op een
uitgebreid rail-stelsel.

„Ere wie ere toekomt”.

Wij mensen van 1956 en werkzaam
op de K.Z.M.—G.M.E. moppen wel
eens over vroeger. Dikwijls blijkt im-
mers dat niet alle werken en leidingen
op tekening zijn gebracht. Maar
was dat in die tijd nu wel mogelijk,
gezien de weinige tekenaars, en was
het wel beslist noodzakelijk zolang
de wakkere heren Dor er waren en
zolang er een Rainchon op het bedrijf
rondneusde? Neen; wij geloven van
niet. Wij moeten de prachtige presta-
ties van onze Voorwerkers bewonder-
ren.

In het verleden, ligt het heden,
In het nu wat worden zal.

Per slot van rekening hebben wij,
tegenwoordige werknemers, hier ar-
beid gevraagd en gevonden omdat de
plaats om te werken vanaf 1892 in ge-
reedsheid was gebracht. Zonder ophef
durften de stichters hun geld te in-
vesteren in de Sociëteit, in feite voor
Nederland een weergaloos experiment.

De meesten onzer zagen ook wel
eens de keurige handschriften in de
boekhouding van voorheen. Om ja-
loers op te zijn! Die correspondenten
waren meesters in de schrijfkunst.
(Met een typemachine is het zeer ge-
makkelijk een mooi stukje werk te
leveren).

Na 1869 leerde men de kinderen die
de school konden, wilden of moesten
bezoeken bij het aanleren der let-
ter C:

„Correspondent op een kantoor
Geen domoor wordt die post gegeven,
Men kiest er knappe mensen voor
In 't Engels, Frans en Duits bedreven
Wie nu niet zorgt dat hij dit kent
Wordt kinderen, nooit
Correspondent.”

*

De weg langs de voorschriften is
lang, die langs de voorbeelden is
kort en duidelijk.

Omdat ieder hem hem opgedragen
werk zorgvuldig uitvoerde werd deze
zinkmaatschappij, een verbondenheid,
een groepering van mensen die als
pioniers in een tijd met niet al te
rooskleurige sociale toestanden wis-
ten: „Werken maakt warmer, luiheid
armer”.

U denkt misschien hier wordt de
gever van de arbeid of de arbeid
verheerlijkt of U oppert mogelijk de
gedachte dat de fabriek in dit woest
en bijster oord werd gesticht uit
winstbejag alleen.

Met de beschrijvingen in de laatste
fabriekscourant bleek overduidelijk
dat de eerste Directie bewust veel
voor hun personeel deed. Overal in
de lande werden lange dagen gewerkt,
geld was schaars, en lage lonen wer-
den overal uitbetaald. En om nu deze
fabriek, met een dorp nog wel, te
doen floreren, was zuinig beheer een
eerste vereiste.

In deze controel wonen en werken
nu veel mensen, de gemeente Budel
tot zegen. Hadden de H.H. Lucien en
Emile Dor deze grond niet gekozen
om op te werken, dan zouden hier
de vennen nog wel zijn, mogelijk één
verkeersweg en zeg hoog uit zes, of
acht boerderijen. En die boeren zou-
den dan wonen in een uithoek van
de gemeente Weert, of Budel, en al
hun krachten moeten geven het bedrijf
met dure kunstmeest rendabel te ma-
ken.

Het geld dat vroeger misschien iets
te vast werd gehouden, rolt in deze
afgelegen landstreek thans zo over-
vloedig dat de terugslag gevoeld wordt
door de transporteurs van- en naar
de fabriek, met auto, het vervoer per
spoor en schip. Welvaart voor de le-
veranciers. Ook voor de neringdoen-

den in Budel en Weert.

Het moet gezegd. Ook het geestelijk
welzijn der arbeiders, hun vrouwen
en kinderen lag de Directie na aan
het hart.

In 1893 werkten 150 arbeiders op de
fabriek. Twintig humner (waaronder
ook de tekenaars) konden de H. Mis
in Budel op Zondag niet bijwonen.
Een verzoek van de Directie om op
die dagen een H. Mis te mogen doen
lezen in het fabrieksgebouw, werd
toegestaan. De gang bij de kantoren
(waar tegenwoordig de ekspeditie is
gevestigd) werd tot kapel ingericht.
Even later werd de H. Dienst gehou-
den in de Droogbouw en wel tot 1906.

In 1896 werden op zon- en feest-
dagen de H.H. Diensten verzorgd door
Pater Bruno Spruit (overleden te Me-
gen 4 januari 1930). Van 1896-'98 Pater

In 1897 wordt de kapel in de Kan-
tine in gebruik genomen en een jaar
later wordt de Zeereerw. Heer Aimé
v. Neste aangesteld als rector. Deze
priester werkte hier tien jaar. Hij
overleed 16 februari 1908 tengevolge
van bloedvergiftiging (zoals we eerder
al schreven). De Heer M. Walthoff, de
huidige chef van de Pletterij diende
als misdienaar de laatste H. Mis, door
deze Rector opgedragen.

19 Maart 1899 wordt door de Bisschop
Mgr. v. d. Ven het altaar geconsa-
creerd, waarbij de relikwieën van de
H. Vitatis en de H. Eustachius werden
ingesloten.

Op aanvraag van de directeuren ko-
men dan 22 augustus van dat zelfde
jaar de „Franse Zusters”.

Vanaf 10 september 1902 behoeven
die inwoners van Dorplein, waar de
olievaar is binnengevlogen, met de
jong geborene niet meer door weer en
wind naar Budel om aldaar het H.
Doopsal te doen toedienen.

In 1906 bouwde de directie de fa-
briekskerk, in 1930 nog eens omge-
bouwd en vorig jaar verkleind, waar
de meesten onzer zo vaak heen lie-
pen op de zondagen. In dat jaar wer-
den twee H.H. Missen op één zondag
opgedragen.

De fabriek was toendertijd snel in
opkomst. De grote fabriekskapel bleek
te klein en 4 juli 1907 werd door de

plannen tot de bouw van een kerk in
Dorplein. Het grondwerk werd uitge-
voerd door jeugdige arbeiders van een
door de Directie opgerichte rietvlecht-
school of beter gezegd een manden-
makerij. Deze „kerk-kuil” hebben wij
jaren gekend. Op die plaats werden
op 3 september 1947, de op 5 septem-
ber 1944 vermoorde verzetsmensen in
een Eregraf ter ruste gelegd. In 1912
werd de plaats voor de Rectorwoning
ook al afgebakend. De oorlog '14-'18
deed de mooie bouwplannen niet door-
gaan, maar de bouwbelofte van toen
is ingelost door de huidige Directie.

Tot zover neusden wij voor U in de
Kerkgeschiedenis van Dorplein waar-
over een feestcomité bestaande uit de
H.H. Prof. G. Houben, Ir. A. van
Liempt en L. Thirion respectievelijk
voorzitter, sekretaris en penning-
meester, geassisteerd door de leden
A. v. Gils, H. Jansen, H. Noten, A.
Schets, G. Verheijden, M. Verstappen,
Mej. Net Smolders, Net Verheijden en
Lucie Vinclair in april 1948 een ge-
denkboekje uitgaaf van het Gouden
Jubilé van het Rectoraat St. Joseph.

Ontspanning.

Ontspanning was er vroeger niet, al-
thans niet op de manier zoals wij die
thans kennen. Na het tijdsein van 17
uur zijn er thans heel veel mensen
gelukkig in het beoefenen van sport
en spel en training daartoe. Anderen

Aan één der huizen — het tegen-
woordige postkantoor — hing een uit-
hangbord, keurig verzorgd door de
tekenaars van de fabriek. Twee ga-
pers (koppen met uitgestoken tong,
zoals men er gelukkig nog wel eens
een dood enkele maal ziet hangen
boven de ingang van een apotheek)
stonden op dat bord. Daaronder een
opschrift: „De drie gapers”.

De bezoekers van het feest en de
voorbijgangers die de beeltenis en het
opschrift lazen, zochten altijd om de
derde gaper en beseften veelal te laat
dat zij zelf — dit lezende — de derde
gaper waren.

Later zult U in de Lingot eens kun-
nen lezen bij monde van die bejaarde
inwoner dhr. G. Verheijden, voorheen
badmeester en portier, „tot en met”
hoe één der directeuren — te midden
van zijn ondergeschikten — aan de
vreugde van het Volksfeest deelnam.

Vandaag gaan we door met andere
herinneringen.

Dat „onze Harmonie” een witte
wimpel aan haar vaandel voert en
sterk genoeg is ook eens „de blauwe”
te veroveren dankt zij toch ook aan
de oprichting van haar voorgangerster
de Fanfare Les Echos de Dorplein, die
in 1900 al werd opgericht.

56 Jaren klinken de klanken van
dit corps al over dit dorp. In treurige
omstandigheden doch veelal bij blijde
gebeurtenissen. En dan laten de beste
instrumenten, steeds gul aan de ver-
eniging geschonken, de mooie muziek
verklanken langs onze wegen, voorbij
onze huizen en op de pleinen.

25 Maart 1900, zo lezen wij in de
feestgids door dhr. L. Teijssen, sekre-
taris der Harmonie, in 1950 samenge-
steld bij het 50 jarig bestaan, start
dan dhr. W. Schulpens naast directeur
van Les Echos de Dorplein, hoofd
van de school en wordt daarbij ge-
ruggesteund door het volgende be-
stuur: Dhr. Douterlepon, voorzitter;
F. Delhaise, vice-voorzitter; A. Ver-
meeren, sekretaris-penningmeester;
V. Bobon, commissaris; A. Leplat,
commissaris; M. Scheffers, commissar-
is.

Reeds op 28 april 1901, werd met
28 leden het eerste concert gegeven.

In 1907 werd het gezelschap fanfare
omgezet in harmonie.

14 Juli 1907 werd onder het presi-
dentschap van dhr. F. Delhaise deel-
genomen aan een concours te Maeseyk.
De uitslag was 2e prijs met palm voor
het hoogste aantal punten in de 3e
afdeling.

Op 22 juli 1908 een 1e prijs in de
zelfde afdeling te Heerlen.

Op 27 juni 1909 2e prijs 2e afdeling
te Weert.

Op 14 juli 1912 1e prijs 2e afdeling
met directeursprijs en lof der jury te
Thorn.

Op 20 juli 1913 1e prijs 1e afdeling
te Roermond.

Tot zover de suksessen onder de be-
kwame directeur de heer Schulpens.

Hier is het de plaats even stil te
staan bij één der oprichters dhr. Al-
phons Leplat, chef zinkovens hal I en
II, mede-oprichter der fanfare en tot
zijn dood op 17 januari 1934 lid van
het bestuur.

Op het Dorplein kerkhof dat Pas-
toor van Baars 9 augustus 1917 inge-
zegend had stonden 20 januari 1934
de leden van de Harmonie aangetre-
den bij de open groeve van deze af-
delingschef en medelid.

Namens de werklieden werd alstoen
o.a. gezegd: „..... Nooit heeft een
werker ongetroost uw hulp ingeroe-
pen. Gij waart als het ware hun va-
der, want in alle wederwaardigheden
klonk het: „Ga maar naar Fons” of
„Ik zal Fons er eens over spreken”.
De heer Piet Lemmens, gep. werk-
meester der fabriek, thans woonach-
tig in België, sprak namens het mu-
ziekgezelschap:

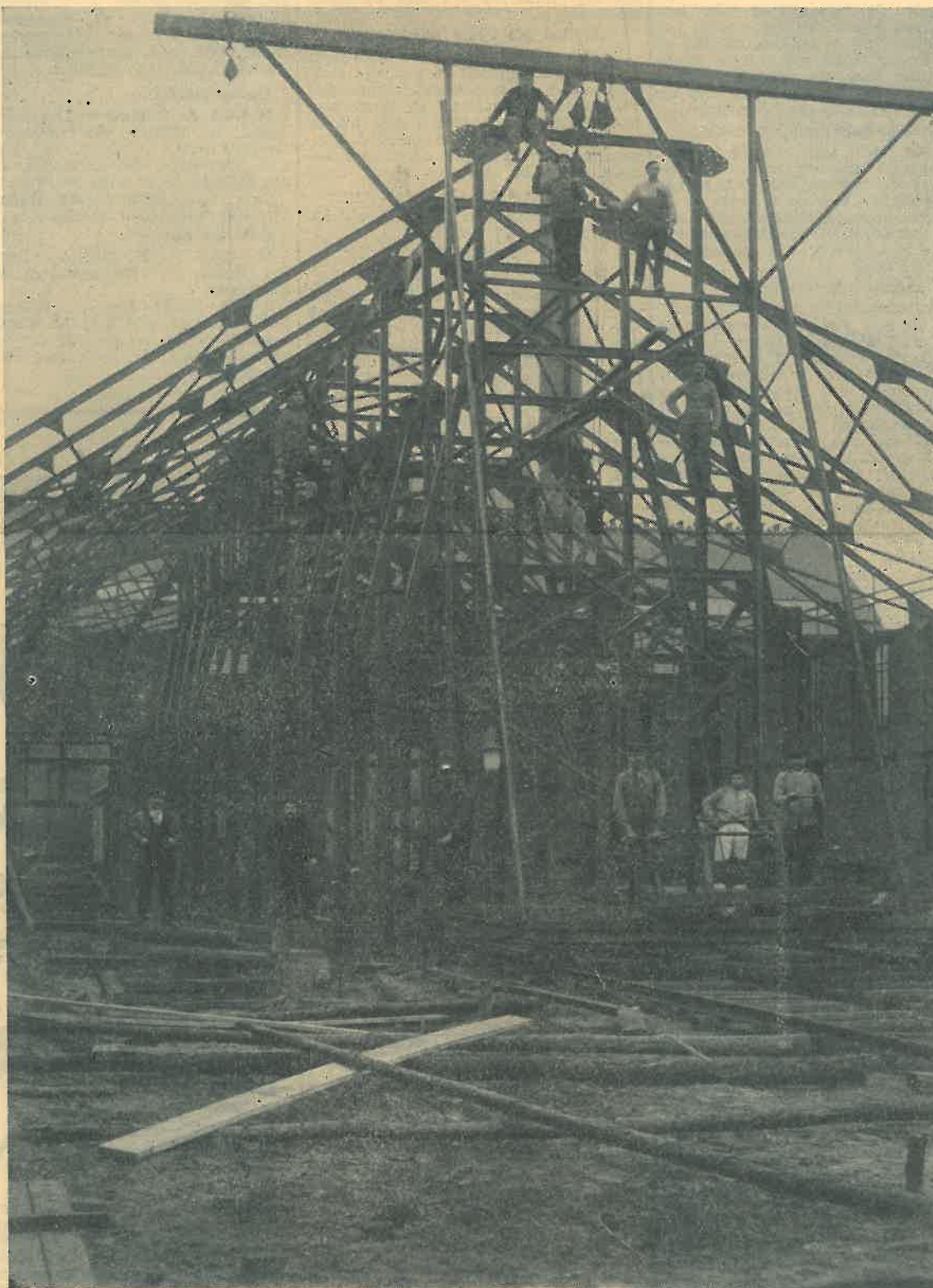
„Met omfloerst vaandel en trom;
oudste lid van de harmonie — met het
hart vol weemoed — spelen wij voor
U de laatste tonen van rust en vrede
bij uw open graf, want met U is
heengegaan de man, die ondanks alle
wederwaardigheden begreep, dat Dor-
plein en Les Echos de Dorplein niet
te scheiden zijn”.

(wordt vervolgd).

BETER WERK
MET HOOFD EN HAND

ALS AF EN TOE
UW LAMPJE BRANDT.

„De oude doos” speelde ons bovenstaande foto in handen van de bouw van, ja van welke hal of welk gebouw?
Wij herkenden er nog enkele van onze getrouwen op maar niet allen. Daarom ditmaal 'n prijsvraagje voor de
oudere garde; wie ons het meest volledig inlicht omtrent gebouw en personen kan een doos sigaren tegemoet
zien. Maar dan met de redacteur komen praten vóór 15 augustus a.s.

Gonzaga Gouverneur (overl. 9 juni
1930 Rotterdam) en Pater Julius Ber-
ten (overl. 9 sept. 1939 te Cascadura,
Brazilië).

Deze paters franciscanen kwamen
van Weert per trein (altijd sneltrein)
naar Budel. In Budel-Schoot stond
dan de „Felix” of een ander „ma-
chientje” met aangekoppelde coupé en
bracht hen naar de fabriek. In de ka-
pel was dan om elf uur de H. Mis en
gelegenheid tot biechten.

In 1896 werd de kapel gevisiteerd
en ingezegend terwijl omstreeks die
tijd ontheffing van de Vasten- en
Onthoudingswet werd verleend aan de
arbeiders.

5 Maart 1916 volgt een aanvulling van
de Bisschop. De dispensatie wordt
dan uitgebreid ook tot de employé's
der fabrieken.

Bisschop verlof gegeven voortaan 3
H. Missen op te dragen.

Daardoor kwam hier een hulpprie-
ster n.l. Prof. P. Adams, leraar aan
het College te Weert. 23 Jaar lang
bracht deze bedienaar van de gods-
dienst zijn zaterdagmiddagen en de
gehele zondag in Dorplein door. Door
de Bisschop van Roermond werd Prof.
Adams tot pastoor benoemd te Ospel
alwaar hij later is overleden.

In mei 1908, een paar maanden na
de dood van de Zeereerw. Heer Rec-
tor v. Neste wordt Pater H. v. d. Berg
C.O.M. uit Brussel in deze stille land-
streek als Rector aangesteld. Deze
pater is de eerste bewoner van de
Rectorie zoals wij die thans kennen
aan de Mariastraat.

De heren Dor hadden reeds in 1912

zijn weer dol-gelukkig met het bezig-
zijn aan hun hobby. Weer anderen en
dat zijn veelal de jongeren, vervelen
zich en zo is dan ook het probleem
vrijtijdsbesteding ontstaan.

Om nu de mensen in de eerste tijd
eens een verzetje te geven werd een
origineel volksfeest gehouden op de
weg nabij de eerste vier woningen.

In drie er van was een goed potteke
bier te koop vertelde ons een oude
inwoner van Dorplein die we later
gaarne eens aan het woord laten want
U weet het:

Beter één die 't heeft gezien,
dan van horen zeggen, tien.

*

Het reglement voor de Ondernemingsraad.

dingplicht worden opgelegd over bepaalde vertrouwelijk meegedeelde aangelegenheden.

Artikel 5. Samenstelling.

De wet schrijft voor, uit hoeveel leden de O.R. moet bestaan bij bepaalde aantallen werknemers in het bedrijf. Aan de hand hiervan is onze Raad samengesteld uit 15 personeelsleden onder voorzitterschap van een directielid. De Raad kiest al of niet uit zijn eigen leden een sekretaris.

Artikel 6. Kleine commissie.

De Raad kan enkele van zijn leden aanwijzen om de voorzitter te adviseren bij de voorbereidingen voor een vergadering of een verkiezing en om in bijzondere gevallen overleg te plegen. Deze commissie blijft verantwoordelijk verschuldigd aan de Raad.

Artikel 7. Zittingsduur.

De leden hebben zitting voor een periode van 2 jaar. Verder eindigt het lidmaatschap bij bedanken, ontslag of overplaatsing naar een andere groep of afdeling dan waaruit men gekozen is. In dit laatste geval kan de Raad van deze bepaling afwijken.

Artikel 8. Schorsing of ontslag.

Wanneer een lid ernstig te kort schiet in zijn taak of zich in of buiten de onderneming aan wangedrag schuldig maakt, kan de directie of de O.R. onder bepaalde voorwaarden aan de bedrijfscommissie verzoeken de betrokkene te schorsen of te ontslaan als lid van de Raad.

Artikel 9. Kiesrecht.

Kiesgerechtigd zijn de werknemers, die op de dag van de verkiezing de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt en op die dag minstens 1 jaar onafgebroken op het bedrijf werken, met dien verstande, dat afwezigheid door ziekte, ongeval en/of militaire dienst tot een maximum van in totaal 1/2 jaar niet als een onderbreking beschouwd wordt. De eisen voor de verkiezingsbaarheid zijn achtereenvolgens 23 jaar, 3 jaar en 1/2 jaar.

Artikel 10. Uitvoering der verkiezing. Voor de zetel verdeling en de verkiezing wordt het personeel in groepen verdeeld:

groep I	Staffleden	1 zetel
groep II	Hoofdemployés	1 zetel
groep III	Beambten	4 zetels
groep IV	Arbeiders	9 zetels

Hoe de zetels verder verdeeld worden over de afdelingen zal zo langzamerhand wel bekend zijn uit de eerste bekendmaking van de O.R. en we zullen hier dus maar niet in herhalingen vallen.

De regeling van de verkiezing gebeurt door een commissie uit de Raad en deze keer, nu er nog geen O.R. is, door een commissie uit de kernen.

Minstens 9 weken voor de verkiezing worden lijsten gepubliceerd, waarop de kiesgerechtigde en kiesbare werknemers staan vermeld, ingedeeld in hun stemgroep. Gedurende 1 week heeft nu iedereen de gelegenheid een verzoek tot verbetering in te dienen. Uiterlijk nog een week later moeten de eventuele correcties worden bekend gemaakt en wordt de kieslijst definitief vastgesteld. Daarna zijn dus geen wijzigingen meer mogelijk.

Artikel 11. Candidaatstelling.

De gelegenheid tot het stellen van kandidaten staat nu eerst open voor de vakverenigingen. Uiterlijk 4 weken voor de verkiezing worden deze bekend gemaakt.

In de afdelingen waar geen vakbondscandidaten gesteld zijn, kunnen dan kandidatenlijsten worden ingediend rechtstreeks uit het personeel. Hiervoor zijn de handtekeningen van 1/5 deel van de kiesgerechtigden uit de groep van afdelingen nodig.

In die afdeling, waarvoor de vakbonden wel een kandidaat opgeven hebben kunnen uit de nietgeorganiseerden nog kandidaten gesteld worden. Voor een dergelijke kandidatenlijst zijn de handtekeningen van 1/3 van de nietgeorganiseerde kiesgerechtigden vereist.

Het lijkt er een beetje op, of het wel erg moeilijk gemaakt wordt om kandidaten te stellen, maar dit valt nog al mee, omdat de verkiezingscommissie tot taak heeft om na te gaan, wie al of niet bij een vakbond is aangesloten, om het juiste aantal handtekeningen voor iedere groep van afdelingen te berekenen en om deze aantallen te publiceren.

Het is vanzelfsprekend, dat zowel de kandidaat als de kandidaatstellers moeten behoren tot de afdeling(en), waarvoor de kandidaatstelling bedoeld is.

Voor de kandidaatstelling worden speciale formulieren beschikbaar gesteld. Men mag slechts op 1 kandidatenlijst zijn handtekening zetten.

De lijsten moeten 2 weken voor de verkiezing zijn ingediend, terwijl de namen van de kandidaten uiterlijk 1 week voor de verkiezing gepubliceerd worden.

Artikel 12. Wraking van kandidaten.

Met deze fraaie term wordt bedoeld, dat de directie aan de bedrijfscommissie kan verzoeken een kandidaat door een andere te laten vervangen. De verkiezing wordt dan uitgesteld tot deze commissie een uitspraak heeft gedaan.

Artikel 13. Stemming.

In dit artikel staan de gebruikelijke regels voor een stemming; dat deze schriftelijk en geheim moet zijn, hoe de stembriefjes moeten worden uitgeleerd en ingevuld, dat de kandidaat met de meeste stemmen gekozen is, dat bij een gelijk aantal stemmen het lot beslist, dat wanneer voor een zetel slechts 1 kandidaat gesteld is, deze zonder stemming verkozen verklaard wordt en dat de uitslag van de verkiezing bekend gemaakt moet worden.

Artikel 14. Tussentijdse vacatures.

Het kan natuurlijk voorkomen, dat iemand zich als lid van de Raad moet terugtrekken, terwijl de normale zittingsperiode nog niet verstreken is. Binnen 3 maanden moet dan door een tussentijdse verkiezing een plaatsvervanger voor dit lid worden aangewezen.

Artikel 15. Vergaderingen.

Met veel plechtige woorden worden hier regels gegeven voor het bijeenroepen van de Raad, de plaats waar vergaderd wordt, het opstellen van verslagen van de vergaderingen, de wijze van stemming enz. Zo kan er bijvoorbeeld niet vergaderd worden, als niet minstens 2/3 van de leden aanwezig is.

Artikel 16. Vaste commissies.

De Raad kan commissies benoemen, die bepaalde onderdelen van zijn taak, behandelen; bijvoorbeeld commissies voor veiligheidszaken en beambtenaangelegenheden. Ook niet tot de Raad behorende personeelsleden kunnen in een dergelijke commissie benoemd worden.

Artikel 17. Onkosten.

Alle onkosten van de Raad worden betaald door het bedrijf.

Artikel 18.

Uitlegging van het reglement.

Wanneer over de uitleg van het reglement de meerderheid van de Raad het niet eens is met de voorzitter, dan wordt aan de bedrijfscommissie een uitspraak gevraagd over dit verschil van mening.

Artikel 19.

Wijziging van het reglement.

Het reglement kan door de Raad aangevuld of gewijzigd worden, wanneer de directie en 2/3 van de leden van de Raad hiermee instemmen en ook de bedrijfscommissie er zijn goedkeuring aan hecht.

Overgangsbepaling.

Op de dag, waarop de Ondernemingsraad geïnstalleerd wordt, houden de afzonderlijke kernen op te bestaan.

In de aanhef van dit artikel hebben we een kort overzicht beloofd. Als dit hele verhaal kort genoemd moet worden, dan kunt u zich voorstellen hoe het reglement er in werkelijkheid uitziet. Dat kan ook niet anders, omdat het gaat over een instelling, waarvan we hopen, dat deze een belangrijke plaats in het bedrijf zal gaan innemen; de spelregels moeten dan goed zijn vastgelegd. Met regels alleen zijn we er nog niet; nu moeten nog de spelers komen. Die spelers, de leden van de Raad, moeten wij zelf kiezen. Als allen serieus en actief meewerken aan de kandidaatstelling en de verkiezing, dan kunnen ook de beste mannen in de Raad gekozen worden. En ook daarna zullen deze mensen steeds op onze belangstelling en ons vertrouwen moeten kunnen rekenen, want slechts met de hulp en steun van allen kan de Ondernemingsraad tot leven komen en nut afwerpen voor bedrijf en personeel.

Verkiezingscommissie.

SCHUTTERIJ ST. JOZEF.

Onze Schutterij St. Jozef nam Zondag j.l. deel aan het 105e concours van de Kantonale Bond van Schutterijen in het land van Weert, „Eendracht Maakt Macht“, georganiseerd door de Schutterij St. Oda, die met dit concours haar 60-jarig onafgebroken lidmaatschap vierde.

Ondanks de vrij harde wind, die wel wat invloed had op de prestaties van de schutters, mag toch van een goed geslaagd schuttersfeest gesproken worden.

De onzen behaalden volgende prijzen:

Korpschieten: 16 pnt. — 5e prijs, zowel met 1e als 2e zestal.
Mooiste geheel: 3e prijs. Jonge Tamboers: 1e prijs Chr. Nouwen.

GOEDE VAART.

Hoewel het ons spijt hem te zien heengaan, doet het ons genoegen te kennen berichten, dat de wakkere kapitein van onze Maurits II, Leo Evens, voortaan onder de vlag van zijn eigen schip, de „Lejos“ zal varen. Wij wensen onze schipper goede vaart!

DANKBETUIGING.

Bij mijn afscheid van de K.Z.M. en G.M.E. breng ik hartelijk dank aan de Directie en al haar medewerkers, in het bijzonder het personeel van Haven en Expeditie, voor de aangename werkkring, die ik hier mocht hebben.

LEO EVENS.

Uit de Personeelskartotheek.

In dienst getreden:

20-6-56 A. M. Claassen, Smetterd 2, Hamont, Ongehuwd, Afd. korveedienst, nr. 3735.

28-6-56 G. M. Beerten, Heerstraat 8, Hamont, Ongehuwd, Afd. retorten, nr. 3739.

2-7-56 L. Buteneers, Erkstraat 16, Hamont, Ongehuwd, Afd. bedrijfs-school, nr. 3742.

J. M. Bex, Hoeve 6, Hamont, Ongehuwd, Afd. werkplaats, nr. 3741.

J. H. Emmers, Mulk 19, Hamont, Ongehuwd, Afd. bedrijfsschool, nr. 3740.

G. v. Langendonck, Achelsepoort 31, Hamont, Gehuwd, Afd. beplanting, nr. 3744.

9-7-56 Fr. Goossens, Loo 17, Hamont, Ongehuwd, Afd. onderhoud, nr. 3750.

J. P. Elias, Posthoornstraat 6, Hamont, Ongehuwd, Afd. bedrijfsschool, nr. 3748.

16-7-56 J. Aspers, Schansbeemdweg 5, Weert, Ongehuwd, Afd. k.t.o., nr. 3754.

19-7-56 G. Goijens, Crijel 66, Bochoit, Gehuwd, Afd. zinkovens, nr. 3755.

Vertrokken:

H. Stevens, afd. zinkovens; M. J. Klerkx, afd. zinkovens; G. W. Peeters, afd. zinkovens; W. Bekelaar-Brouns, afd. korveedienst; P. H. Veugen, afd. beplanting; G. W. Mennen, afd. boekhouding; M. Brouns-Toemen, afd. personeelszaken; P. Everaers, afd. onderhoud GME; G. J. Aarts, afd. centrale; J. Weekers, afd. werkplaats; A. M. Bax, afd. korveedienst; W. M. Verhees, afd. laboratorium.

Overgeplaatst:

16-7-56 J. Gommers, Dorplein 57a, Budel, nr. 2200, van zovens naar werkplaats.

L. Lemmens, Dorplein 52k, Budel, nr. 64, van k.t.o. naar werkplaats.

J. v. Gils, Dorplein 43, Budel, nr. 131, van k.t.o. naar werkplaats.

Gehuwd op:

19-6-56A A. H. Rutten, Grensweg 18a, Budel, nr. 1196, met mej. H. W. Looijmans.

3-7-56 J. M. Kenis, Dorpstraat, Beek, nr. 3567, met mej. M. Coninckx.

4-7-56 P. H. Aspers, Schansbeemdweg 5, Weert, nr. 2623, met mej. A. Hendriks.

Geboren in het gezin van:

J. Houben, Dorplein 99, Budel, nr. 425, een dochter op 19-6-56.

A. Heijmans, Boerhaavestraat 2, Weert, nr. 992, een zoon op 20-6-56.

A. Vos, Dorplein 108, Budel, nr. 850, een zoon op 26-6-56.

J. Vermeulen, Gastel A 64, Maarheeze, nr. 2206, een zoon op 28-6-56.

W. J. Nijls, Loo 22, Hamont, nr. 416, een dochter op 11-7-56.

VOLONTAIRS.

In dienst getreden:

26-6-56 R. A. Vos, Coenderstraat 2, Delft, nr. 3737, afd. technische dienst.

P. M. Bronsveld, Rembrandtkade 194, Rijswijk, nr. 3738, afd. researchdienst zinkovens.

5-7-56 G. J. Emmers, Koleneind 26, Hamont, nr. 3745, afd. bedrijfsschool.

J. Belien, Koleneind 24, Hamont, nr. 3746, afd. werkplaats.

9-7-56 P. Beenders, Keunenlaan 10, Hamont, nr. 3507, afd. boekhouding.

J. H. Geraedts, Krusherenstraat 4, Roermond, nr. 3749, afd. werkplaats.

11-7-56 H. de Klerk, Venloseweg 151, Roermond, nr. 3751, afd. technische dienst.

12-7-56 S. A. Naar, Sophia van Wurttemberglaan 35, Eindhoven, nr. 3752, afd. werkplaats.

16-7-56 W. G. Bernaerts, Bosstraat 83, Hamont, nr. 3753, afd. werkplaats.

17-7-56 L. G. Zeelen, Lottumseweg 42, Grubbenvorst, nr. 3620, afd. werkplaats.

Vertrokken:

16-7-56 G. v. Rij, Fransen v. d. Puttenstraat 126, Delft, nr. 1579, afd. w.ovens.

G. v. Cann, Laanderstraat 126, Heerlen, nr. 1573, afd. loodfabr.

EMPLOYEE'S.

Per 1 juli kwam in dienst dhr. P. Hermans, afdeling Tekenkamer. Dhr. Hermans woont in de Boostenlaan te Weert.

Op 7 juli „repatrieerde“ dhr. A. Schrader op de Chemische Bedrijven, waar hij ook voorheen reeds werkzaam was.

Het gezin van dhr. v. d. Meerendonck-Lemmens werd 25 juli j.l. verblijd met een zontje en broertje Jan. Proficiat!

KINDEREN UITEN ZICH

„En zij leefden nog lang en gelukkig“, zo eindigde — als alle sprookjes — ook „Sneeuwwitje“, dat onlangs door de dreumesjes van de Dorpleinse Kleuterschool voor hun ouders, medescholierjes en belangstellende kindervrienden in de Ontspanningszaal ten beste werd gegeven. Wat 'n vreugde voor de onbevengden toeschouwer, dit naieve kinderspel, wat 'n pret voor de kleine „artisten“ die parmantig hun eerste schrede op de weg naar roem probeerden te zetten! Maar ook; wat 'n geduldwerk voor een zuster Veronica, om peuters, die nog geen letter lezen kunnen zo'n heel sprookje zinnetje voor zinnetje in te pompen! Alsof dit nog niet genoeg was, werden we ook nog vergast op een — bijna — feilloze pas-de-deux. Net echt.

Het was allerleefst, deze toneelavond van de allerkleinsten onder ons en zonder twijfel ook instructief.

Beweet deze avond, dat ook op onze kleuterschool de drang naar vernieuwing en naar moderne leermethoden leeft; zo mogelijk duidelijker nog sprak dit uit de alleraardigste tentoonstelling van door de kleuters zelfgemaakte „schilderijen“ waarop we aan het einde van het schooljaar getraceerd werden.

Nu moet U vooral niet denken dat wij de kleuters tot jeugdige kunst-

naars willen promoveren; het heeft met kunst niets, maar dan ook niets te maken, dit overigens heerlijke geklieder met heuse verf en dito penseel. Het interessante zit hem hierin, dat met dit geklieder radicaal gebroken werd met de verouderde methoden van „onderwijs“ op onze kleuterscholen en men tot het inzicht gekomen is, dat het leren van het kind een actief proces moet zijn. „Het onderwijs“ aldus lezen wij in een brochure van de Werkgemeenschap voor Vernieuwing van Opvoeding en Onderwijs“, dient gebaseerd te zijn op het kinderlijk begripsvermogen en aan te sluiten aan zijn spontane belangstelling. Het kind moet ruimschoots de gelegenheid hebben scheppend werkzaam te zijn op allerlei gebied. In vrijheid. Welnu; het kind van vier is vrij, het doet, in eigen oorspronkelijkheid, waar het plezier in heeft. Het zingt, danst, slaat met pottekels, werkt poppen tot leven, het tekent, schildert en boetseert. Zijn tekeningen en kleifiguren zijn nooit „raar“, ze zijn echt omdat ze eerlijk zijn eigen wereld beelden. Daarom — en niet omdat zij iets „kunstigs“ zijn zouden — daarom zijn ze altijd boeiend en schoon.

Zo was het ook bij de tekeningen van onze Dorpleinse Kleuterschool! Proficiat, zuster.